

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2448/2020
10.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босилковића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Зорица Коларевић и Никола Мрвошевић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Полицијска управа Ужице, Полицијска станица из Пожеге, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради исплате неисплаћеног додатка за прековремени рад, рад ноћу и рад на дане празника који је нерадан дан и рад у сменама, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4134/19 од 23.01.2020. године, на седници одржаној 10.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4134/19 од 23.01.2020. године, у делу којим је одбијена као неоснована жалба тужене, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4134/19 од 23.01.2020. године, у делу којим је одбијена као неоснована жалба тужене.

Образложење

Основни суд у Пожеги, пресудом П1 860/2019 од 30.10.2019. године, 1) обавезао је тужену да исплати тужиоцу на име неисплаћеног додатка на плату на основу прековременог рада за период од 05.03.2015. године до 05.03.2018. године укупан износ од 9.943,56 динара, са законском затезном каматом на одређене новчане износе; 2) обавезао је тужену да исплати тужиоцу на име неисплаћеног додатка на плату на основу ноћног рада за период од 05.03.2015. године до 31.01.2016. године, укупан износ од 3.251,71 динар, са законском затезном каматом на одређене новчане износе; 3) обавезао је тужену да исплати тужиоцу на име неисплаћеног додатка на плату на основу рада на дан празника који је нерадан дан за период 05.03.2015. године до 05.03.2018. године, укупан износ од 2.209,04 динара, са законском затезном каматом на одређене новчане износе (све ближе одређено у ставу првом изреке). Одбио је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужена да исплати тужиоцу на основу неисплаћеног додатка на плату за рад ноћу за период од 01.02.2016. године до 05.03.2018. године, укупан износ од 8.952,07 динара, са законском затезном каматом на

одређене новчане износе (све ближе одређено у ставу другом изреке). Одбио је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужена да исплати тужиоцу на име неисплаћеног додатка на плату на основу рада у смени за период од 05.03.2015. године до 05.03.2018. године, укупан износ од 290.083,39 динара, са законском затезном каматом на одређене новчане износе (све ближе одређено у ставу трећем изреке). Обавезао је тужену да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 51.032,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности па до исплате (став четврти изреке).

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Гж1 4134/19 од 23.01.2020. године, одбио је као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Пожеги П1 860/2019 од 30.10.2019. године у ставу првом изреке (став први изреке). Укинуо је решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртом изреке пресуде Основног суда у Пожеги П1 860/2019 од 30.10.2019. године и предмет у укинутом делу вратио истом суду на поновни поступак (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одбијена као неоснована жалба тужене, тужена је благовремено изјавила ревизију, као посебну, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14 и 87/18), оценио да ревизија тужене није изузетно дозвољена.

У конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези члана 413. ЗПП, и утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Тужба је поднета 06.03.2018. године. У уводу првостепене пресуде је наведена вредност предмета спора у износу од 314.439,77 динара.

Одредбом члана 441. ЗПП је прописано, да, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде, у делу којим је усвојен тужбени захтев тужиоца ради исплате на име неисплаћеног додатка на плату на основу прековременог рада, ноћног рада и рада на дан празника који је нерадан дан, као главних захтева, очигледно не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужене није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић